

התכלת פרק רביעי מנחות

מד.

עין משפט
גר מצוה

פג א מיי פ"ב מהל' זינית
הלכה ב סמג עשין כו:
פד ב מיי פ"ג מהל' זינית
הלכה ד סמג עשין כו
טוש"ע א"ח סימן יד סעיף
:ב

פַּדָּה ג' מִיִּי פִּי"ה מַהֲל' תַּפְּלִין
הֲל' י סַמָּג עֶשֶׂן כֹּג
טוֹשׁ"ע י"ד סִי רַפּוֹ סַעִיף
כֵּצ:

פז ד מ״י פ״ד מהל' תפילין
הלכה ד סמג עשין כב
טוש״ע א״ח ס״ו סעף א:
פז ה מ״י שם הלכה כו:
פח ו מ״י פט״ו מהל' תפילה
הלכה יב טוש״ע א״ח
סימן קכח סעף ב:
פחז ז מ״י פ״ד מהל' תפילין
הלכה כו סמג עשין כב
טוש״ע א״ח סימן לו סעף א:

שיטה מקובצת

[illegible]

וְיָרָא שֶׁפֶּה אֶחָד אֲזָרוּ לֹא מִצְרִיִּים דְּלִיטוּ מִזֵּי דְהוּי כֹּל שְׁלִיטָה לֹא
מִקְרָא וְלֹא מִצְוָה וְלֹא בְּדִקְרָא אֲרֵץ וְנִלְמָה יוֹמֵר מִשְׁבָּר
אֲעִיז וְאִשָּׁה שְׁלִיטָה (א) וְיֵאֵר מִצְוִיִּים כְּמוֹת: לְשׁוֹט מִרְצֵי כְּלִמְדֵּי
(ב) וְיֵאֵר רַבִּי חִיָּא אִינוּ רַבִּי חִיָּא שֶׁר־ נִתֵּן שֶׁהֵיא חֲסִיד מִרְצֵי כְּלִמְדֵּי
(ב"ב קל"א). יְלִדוֹת הֵימָּה צִי וְהַעֲמִי
פִּי צִנְקִן הַצִּבְלָן הֵיא הֵיא מִצִּיָּא רִשְׁיָה
מִרְצֵי חֲסִיד וְצוֹמֶסְפֶּסֶת אֲרֵסִין לְצִי
מִרְצֵי מִשָּׁה אֶל צִי מִגְרִי:

מַלְּתִית שְׁמוּרָה ^{יז} בַּיּוֹם הַזֶּה יוֹם אֵין לְקַדֵּק מַכּוֹן דְּמַסֵּס שְׁלָלָה לִי יוֹם כְּמוֹ הַלּוֹאֶה צַפִּיק דְּמַכּוֹת (דף ג:) חֲדָל דְּלִמְלָא שְׁלָלָה דְּלִמְלָא דְּלִמְלָא דְּקוּקָא ^א וְעוֹד ^ב הֵכָּא לֹא מִיפְטָר אֲלֵא דַּעַל לִי יוֹם סְבָרִי חֲנִישִׁי דְּשִׁאוּלָה הִיא דְּלִין דְּרַךְ שְׁלָלָה יוֹמָר דְּמַדְּמַלּוּרִימָא פְּטוּרָה לְעוֹלָם כְּדִדְרָשֵׁין (חזוֹן דף קנא) רַשָּׁאִינִי בַּדְּרָשֵׁין וְכֵן וְלֹא שְׁל אַחֲרִיס הֵכִי נָמִי כְּסוּתָן וְלֹא שְׁל

אחרים ואע"ג בדמיונה חייב השוכר
לדמיין אתם (סא) דביתך לא אלא
למפוקי בית אחרים אלא להדרגה
לדמיון דרך ביתך (נפיל קד לה)
ופ"ק דיומא (דף יא) נמי איכא הכי
וה"ט דלא מתקשר קרא למעוטי בית
אחרים דכיון שיש ללשון עבד ל"ש מיהו
לא ל"ש כיון שפטר דלאו לא דירה
ידיה הוא (א) כדאמרין פ"ק דבבא
בבא (דף ה) בני נשמה שם ל' יום
הכי הוא כנשני העיר והא דמיימי
הרי ה"ל סיוע לכך יהיה לא דטלית
שאלה דמתקשר ליה לדמות טלית
מדרכין למוחה לאורייתא וא"ע אי
מצינ למימר לענין לפטור עד ל'
יום הוא דמיימי זמין ל"ל מוחה נמי
מדרכין דתרי זמין כתיבי והא
דבצי בסוף השואל (ב"מ קא) מוחה
על מי ופריך הא אמר רב משמיא
חובת הדד היא ללא לחיוב שוכר
מיהו לא אלא ה"ל פטור ששמיא
אינו חייב כיון שאין עד שם וכו' פ"ק
דמסכת ע"ז (דף כא) ואם דפריך
בית נמי מפקע ליה ממוחה ומשני
חובת הדד היא פ"י שאם יראה לא
ידור בו אלא יתחשב שו' לנבן וקא
ולא מתייבז והא דלמרינן ריש ר"א
דמילה (שם קא) לא לכל אמר ר"א
משכרי מזה דזמין טלית ונשמה
דמזה ר"א שאין ציין עלות ונשמה
מוחה לפתחו חייב הואיל ובידו
הפקידין ה"מ למימר הואיל ובידו
ל' שלא הניחה אלא העטם השוכר
לכ"ע ולמ"ד חובת טלית בלא גבישה
חייב: **כל** בהן עושה עושה ארוב
ובי' דוקא כשאומר לו עלה
כדלמ"ד (א) בסוטה (דף עז) דריך
שיאמר להם חן הנקט שם נמי מתיגרמין
קודם וכתרונם בבלי נמי מתיגרמין
(א) ואומר להם כד תימרנו להון ואע"ג
שמעין מיהו ומ"מ אומר ר"מ ששפי'
נחמ' (א) ועוד פ"י שש"א ל' לא לקרנות
יבירה היא בידו ומנא כפרייזא אמר להם
למלמד

מלמד

מִן הָאֵשָׁה. לֹא יֵל טַי לְמוֹמֵר
 לְהַשְׁלִים: גּוֹפּוּ. מִרְאָה גּוֹפּוּ י'
 פִּיכֵךְ. שְׂחִיטוֹ עוֹלָה אֵלָּא אַחַת
 קֹלָה עֲשֵׂה בְעֻמָּה: גּוֹפּוּ שֵׁל

זיל טפי ת"ר חלוון זהו גופר דומה לים וברייני
 "דומה לרג ועולה אחד לשבעים שנה וברדמו
 צובקין חבלת לפיכך רמיו יקרים תניא א"ר נתן
 אין לך כל מצוה קלה שכתובה בתורה שאין
 מתן שכרה בעה"ז⁽⁶⁾ ולעה"ב⁽⁶⁾ איני יודע כמה
 צא ולמד ממצות ציצית מעשה כאדם אחד
 שהיה והזיר במצות ציצית שמעט שיש זונה
 בכרכי הים שנומלת ד' מאות זהובים בשכרה
 שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה זמן
 כשהגיע זמנו בא וישב על הפתח נכנסה
 שפחתה ואמרה לה אותו אדם ששיגר לך ד'
 מאות זהובים בא וישב על הפתח אמרה היא
 יכנס נכנס הציעה לו ז' מטות שש של כסף
 ואחת של זהב ובין כל אחת ואחת סולם של
 כסף ועליונה של זהב עלתה וישבה על גבי
 עליונה כשהיא ערומה ואף הוא עלה לישיב
 ערום כנגדה בא ד' ציציותיו ומפחו לו על פניו
 גשמת וישב לו ע"ג קרקע ואף היא נשמטה
 וישבה ע"ג קרקע אמרה לו גפה של רומי שאני
 מניחתך עד שתאמר לי מה מום רפית בי אמר
 לה העבודה שלא ראית אשה יפה כמותך
 אלא מצוה אחת ציונו ה' אלהינו וציצית שמה
 וכתוב בה יאני ה' אלהיכם שתי פעמים אני הוא
 שעתידי ליפרע ואני הוא שעתידי לשלם שכר
 עכשיו נדמו עלי כד' עדים אמרה לו איני מניחך
 עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה
 שם רכך ומה שם מדרשך שאתה למד בו תורה
 כתב ונתן בידה עמדה וחילקה כל נכסיה שליש
 למלכות ושלש לעניים ושלש נטלה בידה
 חוץ מאותן מצעות ובאת לבית מדרשו של ר'
 חייא אמרה לו רבי צ' עזה⁽⁷⁾ לית ויעשוני גזירת
 אמר לה בתי שמא עיניך נתת באחד מן
 התלמידים הוציאה כתב מידה ונתנה לו אמר
 לה לכי זכי במקחך אותן מצעות שהציעה לו
 באיסור הציעה לו בהיתר זה מתן שכרו
 בעה"ז ולעה"ב איני יודע כמה אמר רב
 שלשים יום פטורה מן הציצית מיכן ואילך
 בפונדקין בא"י והשוכר בית בח"ל כל שלשים
 יולך חייב אבל השוכר בית בא"י עושה מוזה
 פלה של די אינה מעכבת⁽⁸⁾ אמר רב חסדא
 אין מן מעכבת אמרו לו אמרת אמר להו
 רי מצות חד מצוה נמי לא ליעביד ומעיקרא
 אמר רב ששט⁽⁹⁾ כל שאינו מניח תפילין עובר
 ציצית בבגדו עובר בחמשה עשה⁽¹⁰⁾ יוכל
 בג' עשה כל שאין לו מוזה בפתחו עובר בשני
 ר"ל כל המניח תפילין מאריך ימים שנאמר
 ה'

האלו נאמרין (סוטה נח). שנים נקראו כהנים ולא כהן אחד (ו' ותר"י) כמ"שנא דלא קאמר שני כהנים עולים ולא אחד משמע אפי' כהן אחד נאמר שנים כדכתיב וכן פירש"י המפסיק

ויל ענין ו' אפי"ה מוולל העבד יתר
ו' והוסקין ויכרך שלח עשמי עבד כד
צניתי דיקוטו: ו' עושלם. כ' חלן:
לע' שנה מות יקרי: ז' ציית. מות
רומי. נשבעה צחי' המלך שהוא שרה
של רומי. ז' צי' ע"י (א): כפסוק אחרון
ל פרשה (מגדבר נז' כתיב ז' צ' שמי
א' ח' אלהים אחד בראשו א"ל ופחדם
כספו: שלש למלכות. צייתנה
להתגביר: ח' און מלכות. לא מכרה
וביאתן לו: וואו חזי ממן שכרו
עבדיו: הוליעה כח מידה. וספרה
לו כל המלכות שלש שמים אפרה
מתגירת לפי ששמה נם גדול של
חומר מות שפסחו לו ד' ציית על
פניו: וסדק. שלש נז' עובדים
וסדק: והסדק דים ח' שפור שמה
יחורו נז' משום יישוב א"י. דלאחר

תורה אור השלם

1. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהוֹדוֹת לָכֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:
במדבר טו מא

הגהות הב"ח

- (א) רש"י ד"ה גפה וכו' ע"י
הס"ד והא"כ מ"ה שתי
פעמים בפסוק וכו' אני ה'
אלהיכם: (ב) ד"ה בשמונה
וכו' לשון אחר בפ' קדש
כתוב והיה כי יצאך וגו'
למות וגו' וכן בודהיה כי
יציאך וגו' בסוף הפרשה
כתיב והיה למות וגו'
ולטוטפות וגו' הרי ג'
ובק"ש וקשרתם לל"ל:

גליון הש"ס

גמ' צוה עלי ויעשו
בזרות. עיין יצמות דף כד
ע"ב תוספות ד"ה לא בימי:
רש"י ד"ה ועולה מן
הארץ. עיין רש"י במגילה
דף ו ע"א ד"ה על ידי חלון
ובסנהדרין דף קא ע"א
ברש"י ד"ה חלון ועיין שם
דף עה ע"א ושם דף עג ע"ב
תוספות ד"ה מפרק:

מוסף רש"י

חלודין. תולעת שיוצא מן
הים אחד לשננים שנה,
ויוצעין דדמו חכלת ולתחלה
איו נראה בכל הים אלא
חלודין אחד (סנהדרין 38).
חלודין עולה מן הים להרים
ויוצעין דדמו חכלת ונמכר
דדמים יקרים (סגירה 1).
שהחלודין מן הים הוא עולה
אחת לשננים שנה. (חורין
89).

רבינו גרשום

זול טפי. כלומר אע"ג דהיינו
אשה לך והוסיף לברך פעם
שניה ומה בכך: גופו דומה
לים. מראה גופו: ובריות.
צורתו: שליש למלכות. כדי
שיניחנה להתגייר: כל
שלשית יום פטורה מן

[illegible]

שלושה: יג) שאני מצווין; יד) של י' אחיאי; טו) שאולה. עיין בתוספות בפרק השואל ובהנה"ש שם: טו) הכא ממוזה סיני: עובר בח' עשה דכתיב והיה לך לאות על ידכה. ולזכרון בין עיניך. היינו תרי חד רידך חד רבון עיניך וכתביב והיה לאות על ירך. זכר. והיה לוטוטפין בין עיניכא אדא תמי: ציצית עובר בח' קשרה. גרילים תעשה לך. ועשו להם ציצית. ונתנו על ציצית. והיה לכם זכר. ויהי ח' עליהם והתפילין יצאית ב' שם ח' קשרה עליו: